

Redacțiunea, Administrațiunea și Tipografia:
BRĂȘOVU, piața mare, Târgul Inului Nr. 30.
 Toate înfrământele nu se primesc.
 Manuscrisurile nu se întorc.
 Birourile de anunțuri:
BRĂȘOVU, piața mare, Târgul Inului Nr. 30.
 Inserate mai primesc în Viena R. Moser, Hasenauer & Vogler (G. M. Mas), H. Schalk, Alois Herndl, M. Dukes, A. Oppel, J. Domeneberg; în Budapesta: A. V. Goldberger, Eckstein Bernat; în Frankfurt: G. L. Doube; în Hamburg: A. Steiner.
 Prețurile inserțiilor: o soră garmond pe o colină 6 or. și 50 or. timbru pentru o publicație. Publicări mai dese după tariful și învoială.
 Reclame pe pagina a III-a o soră 10 or. v. a. sau 30 bazi.

GAZETA TRANSILVÂNIEI

„Gazeta” este în AA-care și
 Abonamente pentru Austro-Ungaria:
 Pe un an 12 fl., pe șase luni 6 fl., pe trei luni 3 fl.
 Pentru România și strălămate:
 Pe un an 40 franci, pe șase luni 20 fr., pe trei luni 10 fr.
 N-rii de Duminică 3 franci.
 Se primumă la toate oficiile poștale din țară și din afară și la dd. colector.
 Abonamentul pentru Brașov:
 a administrațiune, piața mare, Târgul Inului Nr. 30 etagiul I.: pe un an 10 fl., pe șase luni 5 fl., pe trei luni 2 fl. 50 or.
 Cu dusul în casă: Pe un an 12 fl., pe șase luni 6 fl., pe trei luni 3 fl. Un exemplar 5 or. v. a. sau 15 bani. Atât abonamentele cât și inserțiile sunt a se plăti înainte.

(NUMERŪ DE DUMINECĂ 7)

Nr. 34.—Anul LVI.

Brașov, Duminică, 14 (26) Februarie

1893.

Brașov, 13 Februarie v.

După atâtea vécuri triste, pe-trecute în întunecă și robie, sufletul nostru este pătunș de-o legitima mândria și bucuria, vëndend, cum numele de *Român* răsună astăzi dela răsăritu de sora și până la apus, dela medu de nopte și până la medă-dî.

Nu este ađi colțu de țera, nu este popor în lume, care se nu scie, că pe pământul acesta, al vechi Dacie Traiane, se află o sēmēnția de neam bravu, neamul nostru românesc, care luptă cu bărbăția pentru limba și le-gea sa.

Dér orî câtu de mare și orî câtu de legitimă ar fi acēstă bucuria a noastră, nu este ertatū sē uităm de altă parte, că și ea trebuie sē-și aibă marginile sale, peste cari nu ne este ertatū a trece, pe câtu timpu ținem sē fim cunoscuți inaintea lumii ca unu popor seriosu, ca unu popor cu aspirații demne și vrednicu de stima și luarea aminte a marilor bărbăți politici, cari pōrtă în mână lorū destinele Europei.

Ar fi o mare greșelă din partea noastră, decă în mijlocul însufletirii, ce ni-o inspiră cu dreptu cuvēntu svonurile streinătății despre noi, amū luneca pe povirnișul de-a ne perde cumpătul și de-a pune pe aceste svonuri unū mai mare prețu, decâtu chiar pe vrednicia noastră.

Adevērata chizeșiă a viitorului unū poporū este a se căuta în puterile sale proprii, în bravura și întărirea lui interioră, ér nicî de cum nu în svonul, ce se face despre el. Acēstū svonū își are prețul sēu numai intru atăta și numai atunci, când este întemeiatu pe vrednicia propriă.

Din acēstū punctu de vedere

noi nicî-odată n'amū pututū găsi mare bucuria în străduința aceloră dintre ai noștri, cari cu jertfrea intereselor de solidaritate națională umblă sē atragă privirile streinilor asupra noastră. Scimū ce în-sēmna pentru noi aceste priviri, scimū ce în-sēmna glasurile de simpatia ale Europei pentru nenorocita Polonia, în a căreia sfășiare toți găsesc unū actū de barbarismu, dér cu tōte acestea nime-nu face unū pasu pentru re-inființarea ei. Scimū ce au însemnatū aceste glasuri de simpatia pentru frații noștri Italiani, pe câtu timpu acēștia nu și-au reunitū puterile între ei pentru a-și elupta înși-și liberarea și unitatea lorū.

Istoria ne arată sute și mii de casuri, că pentru unū poporū sfășiatū în interiorul sēu și lipsitū de puterea morală a unirei fi-țesci, tōte glasurile de simpatia ale popórelorū mari nu ajutā nimicu. De aceea trebuie sē primim lucrurile cu sânge rece și în mijlocul atătorū glasuri de dragoste și simpatia, ce răsună astăzi pentru noi în Europa intrăgă, sē grijim de-a nu ne pierde cumpătul. Sē nu ne amăgim cu credința, că dōră în aceste glasuri de simpatia ar sta ascunsă chizeșiă viitorului nostru național și nicî sē nu ne perdem într'o însufletire nechibzuită, care sē ne facă a uita de noi înși-ne și sē ne dispună a jertfi interesele noastre proprii de dragul unū sarbedū svonū, ce l'amū produce în Europa.

Unū poporū cu demnitate, unū poporū consciu de vrednicia sa, nu se țiresce nicî-odată inaintea străinilor, pentru a le stōrce mila și bunăvoința. Ținta popórelorū brave este de-a impune străinilor, de a-i sili, ca sē vorbescă despre ele și de-a le stōrce

respectul printr'o luptă seriosă și solidară în tōte privințele.

Acēsta trebuie sē fiă și ținta noastră. Sē ne silim a ne întări pe noi înși-ne prin unirea puterilor între frați, sē ne încordăm la o muncă seriosă pentru înaintarea și luminarea neamului, sē luptăm cu însufletire neînfrantă pentru apērarea limbei și drepturilor noastre. Atunci glasurile de simpatia și admirațiune ale străinilor se vorū nasce de sine și acēste glasuri își vorū avē temeiul lorū în hărnicia și bravura noastră, — bravură, care formeză adevērata chizeșiă a viitorului unū poporū și din care va trebui sē răsară mai curēndu, orî mai târziu și liberarea neamului nostru românesc.

Unū echo la strigătul „Kulturegy-letiştilorū” din Clușiu.

Sibiu, 10 (22) Febr. 1893.

Procedura patriotului patentatū din Clușiu, Dr. Rozsahegyi, de sigurū fostū Rosenberger, față cu invitarea la concertul arangiatū de cătră tinerimea română din Clușiu*, nu are sē surprindă pe ni-

*) Luorul s'a petrecutū astfel: Tinerii români universitari din Clușiu, au invitatū la concertul lorū și pe profesorul de universitate Dr. Rozsahegyi. Acesta însē a retrimis biletul și invitarea, scriind pe plic „Retour olah kasino”. Acēstă purtare mojicōscă a profesorului Rozsahegyi a indignatū cu totū dreptul pe tinerii români, cari au și datū expresiune indignării lorū în foia „Ellenzek” din Clușiu, lasând însē, ca publicul sē judece acēstă pornire asiatică a lui Rozsahegyi. Acesta a rēspuns totū în „Ellenzek” dîcîndu, că elū nu pōte primi sē asiste la unū concertū român. Acemenea a declaratū într'o scrisōre publicată în aceeași foia, și Bartha Miklos, care a distū între altele, că ómenii „culți”, adecă Maghiarii, nu obiectuesc a cerceta unū concertū alū semiculților. — Red.

menī, pentru-că sciutū este, că toți renegații devinū nervoși când vēdū, că alții suntū mai firmi de caracter, decâtu ei. Și ore pōte fi unū pēcatū mai gravu, care continu rōde la inima celui ce l'a comisū, o mai documentată lipsă de caracter, decâtă lăpēdarea numelui aceloră, cari și-au datū viețā, a numelui părinților ței? — și încă nicî acēsta pentru vr'unū idealū sublimū, ci *din interesū materialū*, cum o facū toți cei ce-și maghiarizēză numele, și mai cu sēmă Jidani.

Trebuie sē ne surprindă însē atitudinea lui Bartha Miklos, pentru-că elū e deputatū dietalū și e Sēcuiu, Maghiarū neașu, ér despre Maghiari se susține, că ar fi „cavaleri” și ei încă se totū mai laudă, celū puțin cu atăta, că dorescū, ca așa numitele „naționalități” sē se cultive în limba și după gustul lorū cu mijlocele proprii, *confiscândū ei numai mijlocele statului pentru desvoltarea culturai maghiare.*

Domnul deputatū Bartha nu vrē sē fiă „măgarul”, care pōrtă apă la edificarea culturai române, unū lucru, pe carele nimeni nu i-lū cere, pentru-că în casul concretū nimeni nu i a cerutū d-lui Rozsahegyi nicî măcarū o para, ci tinerimea a voitū numai sē-i dea ocaziune a cunōsce elementulū românū, și în specialū pe elevii sēi și din altū punctū de vedere, decâtū din acela, pe care și de și ilū cultivă cu predilecțiune diaristica-maghiară, ca cu atāt mai adēncū sē sape prăpastia, ce totū ei au creatū între elementulū românū și celū maghiarū, *avisatū la budgetulū statului.*

Dér decă d-lū Bartha ar putē fi atātū de dreptū, pe câtū se arată de sumețū și ofensatū, când își nălucesce, că ar fi invitatū sē

FOULETONULŪ „GAZ TRANS.”

Ali Baba și cei patru-đeci de hoți.

Erau odată doi frați, cari trăiau într'unū orașu în Persia. Amēndoi aveau puțină avere. Unul din ei însē, Cassim, a avutū norocirea, că femeia lui, indată după cunună, dobēndi o moștenire bogată. Așa se n'templă, că sermanulū Cassim deveni în curēndu unul din cei mai bogăți și vēduți neguțatorū din orașul sēu. În prāvālia lui se puteau vedē covōrele cele mai prețiose și alte lucruri frumōse, pe cari le vindea și se făcea totū mai bogatū. Avereā însē ilū făcū și sgārcitū. Sē ajute pe fratele sēu, ceea ce ar fi pututū prea ușorū, de locū nu își aducea aminte.

Acēstū frate, cu numele Ali Baba, se însurase luāndū o femeia sēracă, ca și elū. De aceea le mergea cam rēu. Tōtă avereā lorū se alcătuia din o casă sērăcăciōsă și trei măgari, cu cari Ali Baba

aducea lemne din pădure și le vindea în orașu. Astfelu traiulū lorū era de totū nēcăjitū.

Intr'una din zile, când Ali Baba éră adunase lemne în pădure și le încarcase pe măgari, vede în depărtare unū norū grosu de prafū, ca și când ar veni o cētă de călăreți. Acēștia potū fi hoți, gândi Ali Baba și se sul iute intr'unū copacū, ale cărui crengi așa erau acoperite cu frunđe, încātū elū era fōrte bine ascunsū între ele. „Pagubă de măgari, dîse elū, dér cămașa este mai aprōpe ca sumanulū și eu sunt mai multū vrednicū pentru mine, decâtū măgari.”

Intr'aceea călăreții se apropiară și, din infățisarea lorū, Ali Baba nu se îndoia de locū, că n'arū fi hoți adevērați. Toți erau armați din capū până'n tălpi și toți aveau saci umpluți, legați de-asupra șelelorū. Acēsta era prada lorū, și celū ascunsū era curiosū, că de ce și-au adus' o aici.

Din mijloculū lorū pāși celū mai voinicū, care a trebuit sē fiă

căpitanulū; se apropiā de o stāncă și dîse cu voce respicatā: „Sesam, deschide-te”.

În clipa aceea se deschise în stāncă o ușă, de care mai nainte nu se vedea nicî o urmă. Hoții intrară cu prada în stāncă și ușa se'nchise singurā după ei. Orî ce străinū n'ar fi vēduțū acum alta inaintea sa, decâtū o stāncă golă.

Până când hoții erau înlāuntru, Ali Baba a statū în ascunđetōrea lui, de frică, că ei potū eși în fiă-ce minutū.

Trecū multū timpū; de-odată stāncă se deschide éră și după ce eșiră toți cei patru-đeci de hoți, căpitanulū éră dîce cu voce limpede: „Sesam, încue-te! Ușa se inchise numai decâtū. Hoții se suiră pe caii lorū și plecară.

Ali Baba așteptā până nu mai vēdū pe călăreți. „Acum de bună sēmă nu se mai întorcū”, dîse elū. „Sē facū o cercare, ore decă voi dîce și eu ca căpitanulū, deschide-se-va stāncă?” Intē se scobori de pe copacū în josū, se vērî prințre tufe și dîse după cum auzise

pe căpitanulū hoților: „Sesam, deschide-te!”

Stāncă se deschise la momentū și Ali Baba, uimitū, se uita acum într'o boltă largă și înaltă, care trebuia sē-și capete lumina de susū ore cum. Păreții erau așa de drepti ca și când arū fi fostū ciopliti de mână omenescă. Pe pământū însē, jurū împrejurū, erau întinse mār-furile cele mai prețiose, vase de aurū și argintū, covōră, stofe de mētasă, stofe cusute cu firū de aurū și o mulțime de pungī de piele, care după cum se convinse Ali Baba mai târziu, erau umplute cu monede de aurū.

„Pe barba Profetului!” strigă Ali Baba, „de sute de ani au trebuit sē-și aducă hoții prāđile aici!” Elū intră în boltă, care se inchise numai decâtū în urma sa. Aci își alese câteva sēculețe cu bani și le scōse afară, după-ce deschise ușa cu aceleași vorbe. De câte-orî eșia afară, era rēmānea deschisă în urmă-i, ér când intra, se inchidea de sine. După ce a scōș atāția saci, căți a pututū încărca

facă pe „măgarul, ce cară apă“, pentru ce nu protesteză în dietă, ca deputat, când la diferiți titli ai bugetului, se înhamă Românii la carul, „care cară apă la edificarea culturalei“ maghiare?

Milione sunt acelea, cari cu dragă inimă le votază d-lu Bartha pentru cultura maghiară, ca subvențiune la Academia, la muzeu, la teatre, la școli etc. etc. în faptă totu scopuri culturale specialu maghiare, ér din acelea, circa a șesa parte se storce din crunta sudore a „semicultului Valachă“.

Asta nu derogă demnității de Maghiar a îngâmfatului Sécuiu?

Dér în fine nu mi-a fostu unicul scopu, enararea acestor fapte, pe cari totă lumea le cunosce, ci cu deosebire se arătă, că unde societatea nu pôte fi terorizată cu efectu de cătră șovinistii maghiari, pe acolo și ei pe terenul socialu sunt mai toleranți, seu dóră mai corect m'ăși esprima, decât ași dice, că devin mai culti.

Aici în Sibiiu, de exemplu, au și Maghiarii casină și „dalkör“, au și Românii casină, reuniune de cântări, de femei și de sodali, și au Sașii neamuratele lor reuniuni.

Acestea tôte arangieză petreceri, baluri, ér unele și concerte.

Invitările fiă-care le face în limba sa, și până astăzi încă nu s'a ivit casu, ca cineva să fi reținut vr'o invitare pentrucă n'a fostu tipărită în limba celui invitat, ba în specialu balurile și concertele românesce le cercetază și inteligența cultă maghiară împreună cu celălaltu publicu cultu civilu și militaru.

Ce dovedesce d-lu profesor universitaru Dr. Rózsahegyi cu aceea, că a returnat invitarea tinerimei române din motivu, că textulu ei era românescu și nu maghiaru?

Dovedesce, că e un om intolerant și un șovinist preocupat față cu elementul românesc, față cu o parte a elevilor săi, și că prin urmare, e stăpănit de astfelu de patimi, care-lu discalifică pentru postul de profesor la o universitate susținută din bugetulu statului, pe carea, în lipsă de institute naționale de această categorie, sunt necesități să o frecventeze și tinerii români. Și atât el cât și îngâmfatul

seu amic, Bartha, nu sunt în dreptu a apostrofa pe inteligența română de semicultă, căci un om cultu nici-odată nu devine obraznicu pentrucă în viața socială, concetățenul seu se folosese de limba sa.

Fiă-le rușine!

CRONICA POLITICA.

— 13 (25) Februarie.

Domnii unguri dela stăpănire își facu de capu. Ori-ce mișcare a națiunilor nemaghiare din această nenorocită țară, ei o întimpină cu pumnul și cu arma gendarmilor. O nouă și tristă dovadă a „libertății“ unguresce au datu de curădu organele și slujbașii guvernului din Turocz St. Martinu, în Ungaria de mēdă nopțe locuită de poporul slovacu, în contra căruia s'a începutu o gōnă miserabilă. Anume, pe ziua de 19 Februarie n., a fostu convocată o adunare populară slovacă în cauza căsătoriei civile. Viceșpanul și solgăbirul de acolo însă, a opritu adunarea fără lēcu de motivu. Naționalistul slovacu, avocatul Vanovic, a scrisu ministrului de interne, că organele lui se pōrtă obraznicesce și calcă legea, care dă voia cetățenilor să se adune și să se sfătuescă. Ministrul însă n'a răspunsu nimic. Vēdēndu Slovacii adunați, că li-s'a opritu ori ce consfătuire publică, s'au retrasu în ospătaria numită Dom, unde s'au înșiruitu în jurul meselor. Erau la olaltă cam 600 inși. Audēndu de această solgăbirul a intrat în sală și a provocat pe cei adunați să se depărteze, că de nu, li va alunga cu gendarmii. Poporul însă n'a voit să se depărteze. În urmă intră și viceșpanul tocmai pe când unu preot slovac ținea unu toast. Viceșpanul se repeși spre preot, voind să-lu oprēscă a vorbi. Purtarea barbară a viceșpanului amări în mēsură mare pe popor, care protestă cu tărie în contra purtării slujbașilor unguri. Viceșpanul eși, arătându-se peste puțin timp în fruntea unei cete de gendarmi. Cu greu isbutiră conducătorii a îndupleca poporul să se depărteze în liniște. — Etc „libertatea“ ungurescă până unde ajunge! Dér viu e Domnul, va rēsplăti odată atâta cute-zare și infamiă...

„Amăgiri reacționare.“

În timpul din urmă gazetele unguresce au făcutu foarte mare svonu cu unu așa dīsū „Congresu alu naționalităților“, care s'ar fi pus la cale în Viena, capitala împărăției Austriei.

Ungurii, simțindu-se cu mari păcate pe sufletul lor, păcate ce le-au sēvērșitū față de națiunile nemaghiare din Transilvania și Ungaria de ani 25, de când au ajuns la putere, se temu chiar și de umbra unei mișcări împreună a acestor națiuni. Au publicat foile unguresce, mai alesu „Magyar Hirlap“, articuli și scrisori din Viena, în cari se dice, că în cercurile Curții se vorbesce foarte mult despre unu guvern reacționaru, adecă unu guvern, care asigurându-se de ajutorul naționalităților, să facă trebile Curții și să restringă libertățile de cari se bucură Ungurii de 25 de ani.

Curentul acesta reacționaru este multu discutat de foile unguresce, și fiindcă între acele „elemente ale monarhiei“, de cari vrē să se folosescă unu viitoru guvern reacționaru contra Ungurilor, se înțeleg și Croații, foile unguresce au imputat Croaților, că ei alăturându-se la „elementele monarhiei“ vrēu să mērgă cu reacțiunea contra liberalismului.

La această imputare răspunde organul opoziției croate, „Agrar Tagblatt“, într'unul din numerii din urmă, într'unu articulu intitulat „Amăgirile reacțiunii“, care cuprindēndu câteva pasagii, ce se potrivesc și la noi, aflăm de bine a face cunoscute părțile mai însemnate din acestu articulu.

Foia croată dice, că națiunea croată n'are de locu nici o cauză, de-a fi cu încredere față cu „cercurile Vienei“, și acestea se înșală foarte tare, decât contēză la aceea, că astăzi, de dragul lor, „elementele monarhiei“ se voru imbia a face servitii în folosul „cercurilor din Viena“.

Dice mai departe organul croat, că mai alesu Croații au făcutu într'unu rēndu asemenea servitii, servitii foarte grele chiar, „cercurilor din Viena“, dér atunci națiunea croată a primitu o astfelu de rēsplată, care altora li-s'a datu dreptu pedēpsă.

Articulu arată apoi asupra sorții Slavilor din Austria, a Croaților din Dalmația și Istria, a Slovenilor și a Cehilor, apoi întrebă: „ore aspirațiunile naționale ale acestora se voru realiza atunci mai bine și mai ușor, decât tendințele naționale croate?“ — Continuă apoi foia croată:

„Când întrebăm acestea, răspunsul nostru, cumpăndu bine

raporturile, nu pôte fi altul, decât că reacțiunea se află în foarte mare rătăcire, decât crede, că spre ajungerea scopurilor sale pôte conta la celelalte „elemente ale monarhiei“. Simțământul în potriva dușmanilor noștri nu se pôte estinde până acolo, în casul acesta, încât să ne putem înjosi pentru o operațiune comună și să primim mâna de alianță a acelor, cari numai atunci ni-au întins'o, când au avut lipsă de noi, dér totdeuna și au băgat'o în busunar, în modu egoisticu, ba ni-au arătat chiar pumnul amenințătoru ori și de câte-ori noi ni-am răginitu la apărare binefăcătoare. Nu, cu reacțiunea nu mergem! Astfelu de speranțe să și-le alunge din pietu cercurile din Viena. În direcțiunea această nici chiar față cu dușmanii noștri de mōrte nu potu conta la spriginul nostru, fiindcă este cu multu mai adēncu înrădēcinată în inimile noastre credința, că popórelor nu le este iertat a subsăpa solidaritatea în libertate. Hegemonia germano-maghiară apasă destul de greu pe Slavii monarhiei, dér tocmai așa de greu nu-i apasă, ca pentru această să fimu aplecați a schimba ce avem cu ceea ce ni-ar pute da, la casu de reușită, cercurile din Viena.

Articulu sfirșesce cu aceea, că Slavii monarhiei austro-ungare vrēu să-și elupte ei de ei libertatea și situațiunea la care tindu.

Tot în sensul acesta scrie și alu doilea organu al opoziției croate, „Obzor“. Foia croată dice, că Croații niciodată nu voru mai da mână de ajutoru reacțiunii din Viena, care tinde la nimicirea libertății popórelor, nici nu se voru degrada a fi folosiți de unelte, pentru ca reacțiunea să-și ajungă scopurile ei dușmane spiritului de naționalitate.

În privința această Nemții din Austria cu Ungurii din Ungaria sunt frați de cruce.

Unu sfat binevoitoru.

Suntem rugați a publica în foia noastră de Dumineca, următoarea scrisore binesimțită:

Cătră alegătorii români din Covin, Gyorok, Mimiș și Cladova.

Fraților!

Șiți cu totu cântarea românescă „Deșteptă-te Române!“ Cum se nu o șiți, când ea se învață în tôte școlile române, alături cu „Tatăl Nostru“, dela 1848

pe măgari, i-a prins pe aceștia și li a încărcat totu aurul în spinare. D'asupra peste sarcina prețioasă aședă găteje ca să nu bage nimeni de sēmă ce pôte fi pe măgari. După aceea dīse: „Sesam, încue-te!“ și stânca se nchise. Pe urmă Ali plecă cătră casă.

Femeia lui Ali ședea pe sofă și aștepta pe bărbatu-seu. Ea așu cum mână elu măgarii în curtea cea strîmtă și apoi cum închise pōrta de cu grijă. Tocmai voia să iēse la elu, când Ali Baba și deschide ușa și pune sacii cu bani înaintea ei. Până se duse elu afară să aducă și pe ceilalți, ea căută, să vedă ce-i în ei și spăriată, vēdēndu, că e aur, scose unu țipet, ér cătră bărbatul ei strigă: „Ali Baba, se fi tu așa de ticălosu?“ — „Liniștesce-te, dragă nevastă, o întrerupse elu. Eu nu sunt hoțu, afară decât nu e cineva hoțu, când ia dela hoți. Nu-i mai avē nici unu prepus, decât îți voiu descoperi norocul meu.“ După aceea îi pōvesti, cum a umblat, dér li dīse să-și țină pupăza.

Nevasta era nebună de bucuri. Ea deșertă totu aurul grămadă și uimită de bogăția neașteptată, sărea într'unu picioru prin odae. Atâția bani la olaltă nu vēduse ea în totă viața ei. Acum voia să se apuce, să-i numere bucată de bucată. — „Nevastă, tu n'ai minte“, dīse Ali Baba; „când o să fi gata cu număratul? Eu vrēu să îngropăm banii numai decât. N'avem să pierdemu timp... altfelu putemu intra în felu și felu de bănuel“. „Mie totuși mi-ar plăce tare să știu măcaru pe aproape, cam câți sunt“, dīse femeia. O să aducă din vecini o mēsură mică, ca celu puțin să-i mēsurăm, decât nu-i putemu numera.“ — „Cum vrēi tu“ dīse Ali Baba. „Mai bine ar fi totuși să nu-i mai mēsuru. La totu casul tu să tac.“

Nevasta lui Ali Baba se duse la cumnatul ei, Cassim, și ceru dela nevasta lui o mēsură mică de bucate. — „Numai decât“, dīse această, și eși în bucătăria, ca s'o aducă. Ea însă era doritoare să știe, că ce bucate are de mēsurat Ali

Baba, de aceea unse fundul mēsurei cu seu, ca să se lipescă ceva de elu. Femeia lui Ali Baba alergă numai decâtu acasă și pe când bărbatul ei săpăgrōpa, totu umplea mēsură cu aur și o deșerta pe canapea. Cu numărul mēsurilor era foarte îndestulată.

Cum a gătat, a și dusu mēsură îndērētū la cumnată-sa, fără să se mai uite pe fundul ei. Cum s'a spăriat însă cumnată-sa vēdēndu, că pe fundul mēsurei era unu ban de aur. „Se pôte!“ strigă ea. „Ali Baba are bani, de mēsurat cu găleta. De unde-i are blăstămatul de elu?“ În inima ei se stērn pisma.

Ea nu mai putea de dorul să descopere noutatea bărbatului ei Cassim, care era în prāvāliă. Timpul până sēra, când era să vină elu acasă, i-se părea o vecinică. În sfērșit elu se întōrse acasă și femeia ilu întimpină cu cuvintele: „Cassim! totdeuna te-ai ținut, că ești bogat, dér ești în mare rătăcire Ali Baba are cu multu mai multu ca tine. Elu mēsură banii

cu feldera!“ — „Cum?“ strigă Cassim sgărcitul, și nevastă-sa îi spuse totu ce scia, și-i arētă banul de aur, care era unu ban foarte vechiu. — „Trebuie, c'a găsit o comoră veche, dīse elu. Dér în locu ca să se bucure de norocul fratelui seu, de pismă nu putu dormi totă noptea.

A doua zi, cum se sculă, celu dintăiu drum, ce-lu făcu, a fostu la frate-seu. — „Ali Baba“, dīse elu, „ce va să dīcă asta? Tu te pōrți ca unu sērac și te dai de cerșitor, pe când, în faptă, mēsuru bani cu feldera. De ce ascunđi asta? Se cuvine asta dela unu frate?“ — „Frate drag“, răspunse Ali Baba, „nu înțeleg, ce vrēi să dīci. Deslușesce-mē.“ — „Numai nu te face“, dīse Cassim. „Câte bucăți ai ca acesta, pe care nevastă-mea a găsit'o pe fundul baniței, după ce a mēsurat soția ta cu ea?“ — „Cum nu potu tăce femeile nici-odată“, strigă Ali Baba necăjit, pentru-că elu credea, că femeia lui a flecărit totu lucrul. Astfelu nu-i rămâne alta,

Incôo! Și cântarea acésta a și deșteptată multă pe poporul românesc. Și după deșteptare „croșcești alta soarte“, la care se se închine și dușmanii tăi.

Da, se se închine și ei. Mai închină-se și ei, că noi destul ne-am închinat și căciulă înaintea lor. Ei au fost totdeauna și cu curechiul uns și cu olisa întregă, și noi stătem la o parte și priveam la ei suspinându. E vorba însă, că olisa s'a îngrășat din oucuruzul (păpușoiul) nostru; ér păpușoiul și varza s'a produs în holdele noastre, prin truda și osteneala noastră. Avem dér și noi drept la toate. Numai, că până acum nu ne-am pré sciut folosi de dreptul nostru. Că ai noștri cea mai mare parte, mergeau până aci să voteze unde-i chiamau Ungurii și mai ales Jidanii. Acum însă nu mai merge așa, că poporul s'a deșteptat, și-a deschis ochii și vede ce e bine și ce e rău. A ajuns poporul să vadă, că „străinul e străin, și te adapă ou venin!“

Fraților! Voi a-ți dovedit, că sciți prețui sângele vostru și sciți desprețui pe străinul îngămfat și desprețuitor! Și acésta a-ți arătat-o la alegerea din urmă de membrii la comitat, și a-ți arătat-o cu atâtă înțelepciune și încredere la o altă (solidaritate), încâtă totă lumea română v'a laudat și cinstit!

Fraților! Grijiți acum bine, ca să nu picăți din acésta laudă și cinste. Sciți bine, că alegerea aceea s'a stricată. Da, au stricat-o Ungurii și Jidanii, pentru că nu vréu să vadă și Români adeverați, Români verzi, în casa comitatului, care să apere cu fruntea senină drepturile poporului, cari se strige sus și tare: jos și nedreptatea; ci vréu să vadă acolo numai slugi, cari vréudă nevréudă să închină stăpânirii lor!

Fraților! Nu vă spăriați de solgăbiréu, nici de fibiréu, nici de viceșpan, nici de fișpan, nici de ministru, nici de nime! Nu! nu vă spăriați, nu fiți fricoși, că n'are nime, ce se vă fecă. Câtă putere au asupra voastră și așa o fact, ori că țineți ou ei, ori nu; la ce vă pot ei sili și așa vă silesc: porția trebuie să o plătesci, că decă nu fiți vinde casa și moșia, de a-i ține de o miă de ori ou el; câtane trebuie să dai, drumul de țără trebuie să-l faci, văile trebuie să le desfund și regulezi etc. Vă se dăcă, cântarea totă cea vechiă rămâne.

Nu vă luați nici după aceea, ce dăce solgăbiréul vostru din Arad, că nu pot fi aleși numai cei ce lăucesc între voi. Asta-i minciună ou pinte. Totă omulă de omenia din țără, care plătesc porția, pôte fi ales membru la

comitat, ședă el unde îi place în țără. Dér numai într'ună comitat pôte fi ales cineva, și nu în două deodată.

Fraților! Legea de algeri e veche, nu-i de eri de alaltăieri. Și decă s'a putut în trecut alege bărbați, cari nu locuiau în cerc, pentru ce se nu se pôte alege și acuma? Ori Kóvér Béla e locuitor în cercul Györök? Ba!

Ilă cunósce cineva din comunele voștre? Ba! Nime nu-lă cunósce, nime nu i a audit nici de nume, până când a trebuit ales la comitat. Atunci l-ați ales. Fi-i de bine! Dér mai departe se se liugă pe buze de doră de voturi românesci! Ascultați voi de ați înainte numai de inima voastră curată, și de bărbații voștri naționali, că aceia vă voesc binele! Nu ascultați nici de Kobi, nici de Schwarz, nici de Maroz, nici de Safran, nici de Benzur, nici de Unguri botezați și nebotezați, nici de biréu, decă v'ar sfătuși pentru atare străin, oi alegeți voi bărbați naționali!

Dumneșeu să vă ajute. Amin!

Mai mulți alegători.

SCRILE QILEI.

— 13 (25) Februarie.

O frumoasă dovadă de recunoștință au dat tinerii noștri universitari dela Budapesta ou ocaziunea serbarei jubileului de 30 de ani, ca profesori de limba și literatura română la universitatea din Budapesta, a D-lui *Alexandru Romanu*. Pêtrunsă de recunoștință față de acéști meritati bărbați alți noștri, care acum a implinit 30 de ani, de când muncesc ou dragoste și credință în brazda luminaiei și deșteptării tinerimei noastre, junimea română dela Budapesta luă nobila hotărâre, de-a serba acéști jubileu printr'ună frumoșă banchetă, ce l'a aranjată ea în onóra venerabilului profesor *Al. Romanu* la 11 Febr. n. o. O adevărată serbătoare națională a fostă acésta nu numai pentru tinerimea noastră universitară dela Budapesta, ci pentru toți fruntașii români aflători în acéști capitală, cari nu întârziară de-a se presenta la acéști banchetă pentru a aduce urările lor de bine meritatului jubiliant.

Chiar din depărtări mari grăbiră unii a se presenta la acéști serbare națională, ér o însemnată parte dintre fruntașii români își manifestară iubirea și aderența față de vrednicul jubiliant prin călduroșe telegrame de felicitare. Intre acestea însemnăm felicitarea, ce i s'a adresat din partea *Academiei Române*, ală căreia membru este și d-sa, apoi din partea *Excelenței Sale Metro-*

politului *Mironu Romanu* dela Sibiu, din partea *Prea Sfinților Lor* D-lor *Episcop Mețianu* dela Arad, *Popea* dela Caransebeș și alți numeroși fruntași ai noștri. Actul de recunoștință, ce l'a manifestat tinerimea noastră dela universitatea din Budapesta prin serbarea într'ună modă atâtă de demnă a acéști jubileu, îi face mare onóra.

—x—

Pentru edificarea unei școli române gr. cat. în Sibiu, după cum am amintită Duminica trecută, s'au pus temelii unui fond în an. 1876 din partea d-lui inspector de școle *Iuliu Barozi*. Pentru mai bună orientare a publicului ni-se scrie acum din Sibiu, că amintita școlă este deplină gata încă din 30 August 1892 și dela începutul anului școlastic curent prelegerile se țin în ea. Școlă a costat cu totul peste 5000 fl., e foarte frumoșă, are 2 sale pentru învățământ și 2 odăi pentru învățători. Meritul edificării acéstei școli este a se atribui în prima lină venerabilului paroch și protopop *I. V. Rusu*, care timp de 16 ani a luptat pentru ajungerea acéști scop.

—x—

Călugerul șarlatan. D-lă preot din Poiana merului (în comit. Făgărașului) ne împărtășesc, că dălele acéstea a mers acolo ună călugeră grecă, cu numele „Ioană, fiulă lu' Avramu“ din Asia mică (Siria), ou scopulă ca să adune bani dela poporul nostru pentru repararea unei mănăstiri din patria lor. După ce călugerul înșelă mai mulți bani dela popor, pe cari nici nu i-a însemnat în carticea de colectare s'a pus pe bătură și a început a comite cele mai scandalose și nerușinate imoralități. Poporul s'a revoltat ou atâtă mai mult, fiindcă șarlatanul și imoralulă călugeră arată și nisce acte de recomandață dela competențele noastre bisericesti dela Sibiu și Brașov, pe basa căroră preotul l'a recomandat bună-voinței poporului, compromițându-se astfel înaintea credincioșilor săi. Atragem atențiunea mai marilor bisericesti asupra acéști caș, pentru-ca, de nu e vre-o falsificață la mijloc, se soie în viitoră cui au să dea recomandațiile, ér poporul nostru i spunem încă-odată să se ferescă de șarlatanii greci, căci destulă am suferit din partea lor; cel puțină acum să nu ne mai lăsam înșelați de ei.

—x—

Nou coră de plugari. Din *Lăpușnicu* ni-se scrie, că d-lă preot de-acolo *D. Bogoeviu* a înființat ună nou coră de plugari constătoră din vre-o 43 de membri. Corulă este pus sub conducerea d-lui învățător *Ioan Oloriu* și de repetate ori a executat în biserică cântările dela s. liturgiă, spre cea mai deplină mulțămire a poporului, a căruia iubire și-a câștigat-o prin acésta zelosulă preot în măsură încă și mai mare, ca până acum.

—x—

Numărul școlărilor superiori din Ungaria în semestrulă primă ală acéști an școlă este de 5819. Din acéști se vine pe universitatea din Budapesta 3580, pe universitatea din Clușu 575, pe politehnică 808, pe academia de drept din Oradea mare 104, pe liceul de drept din Erlau 57, pe liceul de drept din Cinci biserică 73, pe academia de drept din Kecskemet 55, pe academia de drept din Dobrișin 164, pe academia de drept din Sighetul Marmăției 61, pe academia de drept din Sarospatak 51 și pe academia de drept din Eperjes 88 ascultători.

—x—

Cine-i acolo? Se scrie din Viena: În noștea de 6 (18) l. c., sentinela militară, ce stete de pață înaintea unui magazin militară, a împușcat ou un soldat. În întunericulă nopții, sentinela zăruit pe cineva mișcându în apropierea magazinului, a strigat de trei ori: cine-i acolo? și tovarosul său, nerăspunșându-i, l'a culcat ou două focuri la pământ.

—x—

Mișcarea agricultorilor germani. Eță, după gazetele străine, câteva informații mai amănunțite asupra ședinței constitutive, ținută la 6 (18) Februarie, de Liga agricultorilor germani la Berlin: Mai bine de dece mii de agricultori veniți din toate părțile împărăției s'au strînsă, ou multă înainte de ora fixată pentru deschidere, înaintea porților salei Tivoli, în care nu pot încăpea mai multă de patru mii de omeni. Comitetul organizatoră a fost nevoit astfel să țină două întruniri în loc de una. Printre oratori s'au distins d-nii: de *Wagenheim*, *Frege*, *Lutz*, de *Limburg-Stürm*. *Wagenheim* a sfătuit ou agricultori, să nu se ia dună socialism și progresiști. „Strigătulă nostru, — a dășit oratorul — trebuie să fiă, pentru Dumneșeu, pentru patriă și pentru noi însine“. *Lutz* a criticat discursulă ținut de d. *Capri* în dieta imperială. — „Tăranii, — a dășit acéști orator — întotdeauna și au dat sângele fără să se tomăsoșă și totă loră li-se impușta agitația revoluționară“. *Limburg-Stürm* a dășit: „Începându de ađi, se va ține socotela de agricultori, căci decă țara va fi amenințată, la noi se voră adresa“. În sfârșit contele de *Mirbach* a declarat, că elă va continua a apăra agricultura. Adunarea a primită apoi în unanimitate rezoluțiunea următoare: „Voină ou armată puternică, singurulă mijloc de a conserva pacea și preponderanța Germaniei. Suntem gata în acéști scop la toate sacrificiile; dér, de altă parte, voină ou agricultură înfloritoare. Și fiindcă legislația acéstoră din urmă ani, precum și adoptarea tratatelor comerciale, au adus însemnate scăderi agriculturii, invitămă dieta să respingă toate tratatele comerciale nouă“. Indată după acésta s'a ținută o a doua întrunire, în care s'a primită acéleși rezoluțiuni. Cele două întruniri au trimis împăratului o telegramă, exprimă du și simțimintele de fidelitate față de persoana Suveranului.

—x—

decătă să descopere fratelui său totă întemplarea. Tot-odată i-a spus, că bucurosă împarte ou elă comóra întregă, numai să țină în taină. — „Despre asta nu încapă nici o îndoielă,“ răspuse Cassim, „ou toate acéstea doresc să cunosc mai de aproape toate împrejurările cu bogăția și vréu să știu, cum pot să mă ducă la ea în ori-ce vreme. Decă tu nu-mi descoperi toate acéstea, te arătă la poliția și nu fi închipui, că acolo vei avé dreptate. Pentru-că, decă averile, de cari spui, suntă ale hoților, nu erai în drept să iai din ele, ci trebuia să faci arătare dirigătoriei.“

Ali Baba dete fratelui său toate deslușirile, îi împărtășă chiar și cuvintele secrete, cu cari se deschidea și închidea ușa. De altă-ceva nu avea trebuință Cassim. Indată, a doua dă, și încarcă de ce catări, cu lădă mari, góle, și-i mână în pădure, unde după semnele, ce-i spusese frate-său, găsi curându copacul și stâncă. La cuvintele: „Sesam, deschide-te,“ ușa se des-

chise și se închise singură, după ce intrase omulă lacom. Decă se minuna elă de astă întemplare ciudată, ou multă mai tare se minună după ce a începută a cerceta lucrurile din peșteră. Ce minunății erau aședate acolo!

Nu se putea sătura ou ochii. În sfârșit însă își dăce, că trebuie să începă a căra afară. Elă luă în spate atâtă saculețe cu bani, câte pută duce și pași spre ușa. Uimit și încântat peste măsură de cele vedute, în lăcomia lui cea pătimașă, uitase cuvântulă „Sesam“. Scia numai, că cuvântulă acesta este numele unei plante; încercă să dăcă pe rând: „orză deschide-te“, apoi: „olivă deschide-te“, dér înzadară, cuvântulă adevărată nu-lă nimeri, și ușa rămase încuiată

Astfelă lăcomia lui l'a băgat în periciune. Elă speră acum, că va veni frate-său și-lă va mântui. Ali Baba însă băgase de sémă a doua dă, cum a plecat Cassim din cetate ou catării și indată și a închipuită unde s'a dus. Elă cu-

noscea pe frate-său și fiindcă era omă bună, n'a vrut să se ia la certă ou elă și rămase acasă.

Cătră amieși veniă hoții. Cassim ađi foarte bine tropotulă calor și-și dăce îndată, că este pierdut, de nu va scăpa prin vre-o minune. Cum se deschise ușa, Cassim năvălesce ou săgéta afară și... dreptă asupra căpitanului, care era în frunte, și-lă răstornă. Ceilalți hoși însă traseră săbiile și-lă culcară la pământ.

Hoții se mirau foarte tare, cum a putut să între Cassim în peșteră și să nu pôte eși afară? Ca să sparie pe ori cine de a mai face în viitoră, ca elă, hotărâ să-i despice corpulă în patru și astfel să-lă lase în peșteră. Așa făcură.

Inserase, și Cassim nu se mai reintorse acasă. Nevasta lui era foarte îngrijată. Ea alergă la Ali Baba și-i dăce: „Cumnate, tu scii, că fratele tău s'a dus în pădure, scii și pentru ce s'a dus. Ei bine, încă n'a venit îndărăt: Mi-e frică, că i-s'a întemplată ceva rău.“

„Liniștescete, dăse Ali Baba, Cassim se va reintorce într'adinsă numai la noștea, ca să nu-lă vedă nimenea.“

Femeia se duse acasă, dér nu era de loc liniștită. Trecându însă noștea, fără ca să se reintorcă Cassim, a începută a plânge ou amară, făcându-și aspre impuștări. Decă în nebuna ei curiositate nu s'ar fi mestecat în trebile lui Ali Baba, astădă nu s'ar fi întemplată nimic.

Cum se revărsă de dăuă, érá se duse la némurile ei. Ali Baba nu așteptă să fiă rugat multă, ci a plecat îndată, să caute pe frate-său. Ajungându însă ou cei trei măgară ai săi la stâncă, ascultă câțva timpă la ușa, pentru-că se temea, să nu fiă hoși înăuntru. Fiindcă nu era nimic bănuitoră, dete cuvintele știute, ușa se deschise și elă zări cadavrulă (corpulă mortului).

Ali Baba era omă bună, nu stete multă la îndoielă. Deși frate-său nu-lă iubise nici-odată, elă hotărâ să-i facă cinstea cea din

Incetarea colerei in Ungaria. Foaia oficioasă ungerescă publică ună comunități, în care se spune, că colera a încetat cu totul în Ungaria. În 21 Februarie nu s'a anunțat din nici o parte a Ungariei vre-ună cază de colera. Asemenea în spitalele de colera din Pesta nu se mai află nici un bolnav. Imprejurarea aceasta însă nu eschide posibilitatea ca colera să nu se mai ivască din nou la primăveră. Poporarațiunea deci se urmeze și de aici înainte precauțiile de precauțiune față de această epidemie.

— x —

Dunărea de ună timp încoace începe a se umfla. Sloiuri mari de ghiță plutesc în jos pe Dunăre, pricinindu striațiuni prin locuințele dela țărni. Riul Vaga a crescut atâtu de tare pe la Komarom, încatu a inundat o parte mare a ținutului Ungvar. În timpul unei ore 20,000 jugere erau sub apă. La locul unde Vaga se varsă în Dunăre, a inundat apa ținutul Komaromului. Și în alte ținuturi de lângă țărni Dunărei există temere de esundări.

— x —

Pregătiri pentru 1 Mai. Lucrătorii francezi au început deja pregătirile pentru 1 Mai viitor. Din Paris se anunță, că comisiunea monicitorilor, însărcinată cu organizarea manifestației dela 1 Mai, a decis să publice ună diară specială cu titlul „Le 1-er Mai“, în care se vor insera revoluțiile.

— x —

Programa concertului, ce lă va da muzica militară în sala hotelului „Europa“ mâne. Duminecă, este următoarea: 1. Neidhardt: marșul „Spanisch Wienerisch“. 2. Nicolai: Ouvertură la „Die lustigen Weiber von Windsor“. 3. Strauss: „Kaiser“ vals. 4. Rosenkraz: Fantasia după motivele operii „Ilka“ solo de trambita. 5. Arrigo Boito: Dv-artiment din opera „Mebistoteles“. 6. Sommer: a) Gavotte „Königin Natalie“ b) „Iolan“ polca frau. 7. Schütz: „Eine musikalische Weltumsegung“ cu ună comentară foarte variată și bogată în 35 puncte, în care se descrie în cântece călătoria prin diferite țări. 8. Stern: Fantasia românească: „Carneval de Bucharest“ 9. Marek: „Wiener G'stanzlu“. 10. Brandl: Poutpourri după motivele operii „Die Kosachin“. Începutul la 1/28 ore sêra.

— x —

Necrolog. Constantin Coltofeanu economă de vite și proprietar în Brețcu, tatăl d-lui protopop de-aolo, Dimitrie Coltofeanu, a răposat la 9 (21) Februarie c. în etate de 84 de ani. Răposatul a fost un bărbat harnic și foarte muncitor; ca tată de familie, el a fost esemplar. Lă jălesce întristată soția Reveca n. Sourtu, cu trei fi trei și fice ale sale, gineri, nurori etc. — Fiă-i țărna ușor!

Din comit. Bistrița-Năsăud.

Bistrița, 19 Febr. n. 1893.

Onorată Redacțiune! Tutooră Românilor de bine este cunoscută interesul, ce lă are veterana noastră „Gazeta“ față de progresul nostru.

Eu vorbescu aici numai în trêba solidarității Românilor din acestă comitată ală Bistrița-Năsăudului. În această privință însă nu vè supărați, decă silitu sunt a constata și ună regresă, ivitu și de astă-dată în Năsăud, cu ocaziunea alegerilor municipali. Români adevărați au compus lista celor de ales, pe care figurau totă bărbați, cari de cari mai învățai de dragostea binelui națională. D-lă Ciocan și soții încă a conșimțit cu această; în ziua alegerii însă au eșit din urnă, în loc de 11 Români, numai 8; în locul celor 3 (Ioachim Mureșianu, adv.; Precup și Dumbrava preot) au pus pe fisolăbirulă Bodo, prof. Gheș din Năsăud și pe căpitănul poliției de aici din Bistrița. Judece acuma ori ce omă cauza, pentru care acei d-lă au ales tocmai ună capă de poliție și încă din Bistrița!

În ținutul Sângeorzului român s'au ales numai Români, între cari și 2 guvernamentali. Alegerea această însă a fost nulificată și în 20 l. c. a urmat o a doua alegere, la care însă Români s'au purtat încă și mai bravă ca la cea dintăiu, alegându totă numai Români brav.

Nu mai puțin progres s'a constatat în trêba solidarității naționale la Români din ținutul Șieului mare, unde de asemenea au fost aleși, ca membri ai congregației comitatului Bistrița-Năsăud, totă numai Români verși ca stejarulă, 6 la număr. Oure preoților și învățătorilor din acestă ținut, cari au documentat în faptă, oă și cunoscă chiamarea, lăsându acasă neînțelegerile personale.

Oure și recunoștință se cuvine însă și tinerilor și zeloșilor advocați Drl Ciuta și Triponă, cari prin ființa lor de față, au contribuit moralmente foarte multă la reușita nefalsificată a alegerii, care deși apelată prin Unguri, totuși a fost aprobată.

— Altă progresă îmbucurătoră este formarea instituției: „Cumună eterne în amintirea celor răposai“, a cărei menire este ajutorarea copilelor orfane, ce ar frecuenta vre-o școlă de fetițe din Bistrița. Astfel de școle aici sunt scu germane seu ungeresci, numai românesci nu avem, afară de școlă confes. română gr. cat. — Avem însă nădejde, că d lă căpitănu Ioană Mărgineanu, creatorul instituției de sus, ajutat de viguroșii advocați Ciuta și Triponă, le va succeda a indupleca pe stimetele noastre matrone din Bistrița și jură la înființarea reuniunii femeilor române din acestă comitată.

Acastă reuniune, de tot și de tôte din jură dorită, și care, după cum se speră, în curându se va traduce în faptă, ajutată și de bănoile noastre naționale „Aurora“ din Năsăud și „Bistrițana“ de

aici, va fi în stare, credemă, a înființa o școlă de fetițe aici în Bistrița. În camul acesta, Româncele nostre voră pută gusta o instrucțiune și educațiune națională, era nu contrară intereselor și obiceiurilor nostre precum se întâmplă în școlele ungeresci de categoria această, unde se corupe totă ce este românesc, până și moralitatea din fragedele inimale fiitôrelor mame române. Dumneșeu sfântul se va îndura spre noi și în cauza această, numai solidari să fim.

— De cumva nu vè este greu, binevoiti a primi și vestea despre progresul „Kulturegyletului.“

În depărtare cam de vre-o 18 chilometri de aici spre sud-ostă este comuna Șieulă mare (Nagy-Sajo), locuită de Români, Unguri-Jidovi și în majoritate de Sași. Statulă cu mari spese susține aici o școlă ungerescă cu 3 învățatori. La această școlă, Români, cari din cauza moliciunii și sêrăciei și-au perdut școlă confesională, dau contingentulă celă mai mare; apoi Unguro Jidovii.

În 14 l. c. societatea ungerescă cu numele: „Nagyszajói Emke Daloskör“ a avutu, după cum audă vorbindu se, ună concertă și apoi bală. Într-o parte poporul și în cealaltă pionerii „culturi“, adică inteligența. Între paușele jocului nebunatic, ună fostă învățatoră ungeră și de presentă cantoră reformată în Șieu, cu numele Orban, însuflețită de succesul material ală Kulturegyletului, trântese în capulă unui notară o sticlă, bagă sêmă golă de cultură. Aceasta primind botezul Kulturegyletistă, se legă la cap și părăsesce odaia inteligenței spre a-și petrece cu poporul, ce rîdea de scena această. Inteligenții ungeri ținu acuma prima ședință kulturegyletistă și decidă a da afară pe răsbolnicul arpadian. Aceasta se întâmplă. Însă bietulă nu putea fi neșătoră de strălucitulă succes ală Kulturegyletului, cu atâtu mai vîrtosă, că însuși a răspândit prima rădă de „cultură“; se întorce deci erași la joculă-bătuta.

Atâta obrănciță nu o putea suferi nici directorul școlii de stat, cu numele Sebestven, șecretarul Kulturegylet-Daloskörului. Deci acesta implinesce concludulă adus cu mijloce practice. Mitilă apuă pe bietulă cantoră și mi-țilă îmblătesce ca pe ună sașă plină de păpuși; când era cantorulă dedesupt, când directorul d'asupra.

Cu tôte acestea, balulă s'a continuat până în ziua. Jidovulă se vede, că nu oruță pe patronii săi Unguri.

Atâta de comandată și despre progresul Kulturegyletului. Ași mai avă sê scriu și despre suferințele economilor nostre, cari nu mai au de unde cumpăra nutreț, însă despre această și altele cu altă ocaziune.

Coresp.

O pastorală cătră preoți.

Cu începutul postului S-loră Pasci, Prea Sântia Sa Episcopulă Ghendie ală Argeșului a adresat cătră clerulă din eparhia sa o interesantă pastorală, în care își esprime bucuria, că prin munca, prin cheltuēla și sirguintă clerului s'au diresă și înfrumșetă, în timpulă din urmă, mai multelăcașuri sfinte, s'au ridicat mai multe biserică frumose etc. Apoi continuă astfel:

Urmați o astfel de fericită cale, Fiiloră, și nu numai, că veți avă aci pe pământ o vietă frumoșă și plină de ferioire, dăr încă și o răsăltire ceresă dela Celă Atotă-Puternic, Dumneșeu părinților noștri, care o va da vouă la arătare pentru virtușele și creștinescele fapte, pe cari le lăsați de moștenire urmașiloră neamului românesc, spre înflorirea biseriei și prosperarea iubitei și scumpei nostre țări.

Căcercioră Preoți! Pastoriti cu îngrijire turmă ce vè este încredințată, cercetându-o în totdeuna nu din silnicia, ci de bună voină și evlavie, nu pentru agoniseli urte și năplăcut-lui Dumneșeu, ci din bună sirguintă și dragoste, nu ca cum și stăpâni turmă, ci pildă făcându-vă prin fapte și esemple...

Voi cei mai bătrâni să învățați și să conduceți pe cei mai tineri, er voi tinerii să vè supuneți celor mai bătrâni, unii pe alții să vè întreceți cu cinștea, cuvântulă apostolului: fiți cu priveghere și luare aminte, ca ori când din nenorocire s'ar întâmplă să se strecoe vre-un dușă rău, care ar cere să surpe temelile Bisericii și ale credinței, ce ea mărturisesc, să înalțați rugă cătră Dumneșeu, ca să lumineze ochii minței lor. Nu încetați a predica morala și cuvântulă Evangheliei cătră aceia, cari ar uita să orască și să învețe pe tinerime în frica Domnului, cătră aceia, cari se depărtează de biserică prin uștinerea în sêmă a porunciloră ei.

Învățați cu blândete și sfătuți pe toți cei răcăciți d'a eși din calea necredinței și de a urma cu scumpătate învățatura Domnului nostru Isus Christos, îndemnându i a se asemăna glorioșilor noștri străbuni, cari erau geloși pentru credința în Dumneșeu, statornici în evlavie cătră cele sante și de aceea și plini de onore pentru patriă. Apărați și susțineți biserică și credința cu căldură și sfințenie, păstrându neatinsă și astfel după cum au statornicit o santele sinode și după cum am primit o dela pastorii biseriei.

Ziua și noștea nu încetați a vè ruga lui Dumneșeu în bisericăle parohiei vōstre pentru iubii noștri fi sufletesci, pomenindă pururea numele fericiților

urmă. Adună părțile cadavrului, făcū două sarcini, și le aședă pe ună măgară. Pe ceialți doi încercă săculețe cu aur și apoi le acoperi cu găteje. După aceea așteptă la marginea pădurei până sêra, apoi mână măgarii în oraș. Pe cei încărcați cu aur îi duse acasă la sine și-i predete nevetei sê le ia povara. Er măgarulă cu cadavrulă îl duse numai decatu la cumnată-sa.

Cum bătu aici în ușă, îi deschise o sclavă cu numele Morghiana, care era o fată foarte cuminte. Întrându Ali Baba în curte dișe cătră fată: „Morghiana, înainte de tôte așteptă dela tine să tacă ca peșcele. Vei vedă îndată, cătu prețues-că tăcerea asta pentru stăpânata. Sarcinile acestea conțină cadavrulă stăpânului tău. Sê ne cămă silința sê-lă îngropămă ca și când ar fi murit mărte firăscă.“ Dicându acestea, se duse la cumnatăsa și-i descoperi tote. „Cumnată, adause elă, înțelegū

durerea ta cea mare, însă cele întâmplăte nu se mai potă schimba. Trebue sê ne gândimă cum sê îngropămă pe bărbatulă tău. Sê facemă ce vomă face, ca sê se credă, că elă a murit mărte firăscă.“

Cu acestea Ali Baba părăși casa frăține-sêu și Morghiana se duse la o spițeriă și cerū ună medicament, care pe atunci se da numai bolnaviloră, ce se află în mare primejdiă. „Dumneșeu!“ dișe ea, „domnulă meu e bolnav și nu știu, ce-i lipsesc. Nu mănâncă și nu vorbesce nici o vorbă. Numai de nu s'ar întâmplă vre-o nenorocire!“

A doua di era se duse Morghiana la spițeriă și cerū o esență, care se obicinesce a se da bolnaviloră, când e aprôpe mărtea. „Vai de mine!“ dișe ea, „tare mētēm, că medicamentulă acesta nu-i va ajuta, ca și celă dintăiu. O! ce domnă bună pierdū eu acum.“

Ali Baba intra și eșia debelatū din casa fratelui sêu. În totă împregiurimea se lășe vestea, că bogătoiulă Cassim este bolnav de mărte. Sêra strigătele desperate ale soției lui și ale Morghiane, vesteau tututorū, că elă este mort.

În ziua următoare, desū de dimineță, Morghiana cercetă pe ună cărpaci de papuci, bătrân, care-și deschidea boltița totdeuna înaintea altora. — „Bună dimineță Baba Mustafa,“ dișe ea și-i puse ună galbenă în mână. — „Frumosă arvună“, zimbi bătrânul. „Ce poftesci? Sunt gata la tôte.“ — „Baba Mustafa, dișe Morghiana, ia cu tine totă ce-ți trebue pentru cusut și vino după mine.“ În cutare locă însă, trebue sê lași sê și-se lege ochii. — „Nu cumva am sê facū ceva în contra conșinței mele?“ — „Dōmne feresci! N'ai nici o grijă!“ dișe Morghiana și-i apăsă altă galbenă în mână.

Papuculă se pregăti de drumă numai decatu și mergându cătră, Morghiana îi legă ochii cu o batistă și-lă conduse în casa lui Cassim. Aici îi deslegă ochii. — „Baba Mustafa,“ dișe ea, „te-amă adusă aici ca să coși cadavrulă de colea. Cōse-lă iute? După ce îi fi gata, mai capeți ună galbenă.“

După ce a isprăvită de cusut, fata îl duse înderētū, cum a și venit. Se întorse apoi era acasă, încăldi apă cu care Ali Baba spălă cadavrulă. După aceea îl afumă cu tămăe și-lă îmbrăcară frumos, cum e obiceiulă la morți. Mēsariulă aduse cosciugulă, aședă mortulă în elă și șintuiră coperișulă cu pirone. Când sosiră servitorii moșeei, tôte erau gata și-lă putură înmormenta. Nimeni nu și-a închipuit, că n'ar fi fost lucră firescū cu mărtea lui Cassim.

(Va urma.)

etitori, cari și-au jertfită averea și și-au vrsat sângerile pe altarul patriei, ca să ne lase moștenire aceste sânta și dumnezeesci locașuri. Ingridiți fără pregetu a sprigini cu sfaturile vstre duhovnicești pe cei slabi și nenoroiciți, întărindu i în calea Domnului, alinându-le durerile și suferințele prin faptele dragostei creștine.

Indemnați pe toți la muncă și strădania, la dragoste unul către altul, la post și rugăciune, la învățatură și probitate și la împlinirea creștinescilor lor datorii; oăși numai astfel pot fi folositori patriei și societății, numai astfel își asigură lor și urmașilor lor o pașnică și îmbacurătoare viață trecătoare și o eternă și fngerescă viață spirituală.

Nu pregetați și și nopțe a mergela ori și ce creștin ori de câte ori v va chiama spre îndeplinirea trebuințelor lor religioase. Arătați-vă modelu de virtute, făcându-vă exemplu poporului și ferindu-vă de ori-ce adunări, cari ar degrada pozițiunea și demnitatea clericală.

Astfelu făcându și urmându, v veți arăta demni de misiunea vstră, de datoriile vstre, pe cari le veți îndeplini cu zel și sântenie, mai ales în zilele sântului și marelui postu alu patimiloru Domnului, pregătindu și indemnându prin învățăturile vstre la mărturisire pe credincioși și ai noștri fi sufletesci, d'a fi vrednic spre a primi sântele și dumnezeescele taine, cu cari au a se împărtăși după datoria creștinescă, pentru sântele srbări ale învierii Domnului Dumneșului și Mântuitorului nostru Isus Christos. Numai prin fapte creștinesci, biserica română va înflori, numai prin fapte creștinesci, patria română va prospera!

Literatură.

Invitare de prenumerațiune. Comitetul centralu alu Reuniunii învățătorilor români gr. cat. din giurul Gherlei, vrându să împlinescă o legitimă dorință, căreia s'a datu expresiune în adunarea generală de astă-vără a acestei Reuniuni, a hotărît, ca celu multu cu 1 Aprilie n. c. să scotă, în editura propriă a Comitetului (ca censorșiu), o foia pentru învățători, care se va numi: „Școala populară, organu pedagogico didacticu alu Reuniunii învățătorilor români gr. cat. din giurul Gherlei.” Foia se va ocupa cu cultivarea pedagogiei, va avé în vedere cultivarea învățătorilor, va comunica lecțiuni practice de modelu din fia-care obiectu de învățământu, va ține pe învățători în curentu cu progresele și reformele ivite pe terenul învățământului etc. etc. Foia va apăre în Gherla odată la săptămână (Joia), formată 8°, și va costa 3 fl. la anu s'eu 1 fl. 50 cr. pe o jumătate de anu. Abona-

mente suntă a se adresa la Comitetul Reuniunii în Gherla (Szamosujvár.) — Lipsa unui organu pedagogicu, fiindu la noi atât de simțită, nu putem decât să salutăm cu bucuria acestu pasu alu comitetului memoratei Reuniuni și sperăm, că preoții și învățătorii noștri voru soi apreția după meritul valorii unui asemenea organu, a cărui aparițiune atărnd dela spriginul loru energicu și hotărîtă.

„Noulu atacu asupra școliloru nștre, = politică maghiară de instruciune.” (Reproducere după „Telegrafu Român”) Sibiu, Tipografia arhidieceșană, 1893. — Formatu micu de 87 pag. Prețulu 25 cr.

În tipografia dieceșană din Aradu a apărut: **Legea de pensiune învățătorescă**, tradusă și explicată de **Blasiu Codreanu**, învățătoru român în Său-Nicolau-micu (Kis-Szt. Miklos, p. u. Uj-Arad). Formatu micu de 151 pag. Prețulu 1 fl. 5 cr. trimisă francoșu. Cuprinsulu: **Legea din an. 1875, legea din 1891; Regulamente, instrucțiuni și ordinațiuni ministeriale.**

La 1 Martie st. v. a. c. va apăre în București, sub îngrijirea D. G. Sfeteș, unu Buletinu, intitulatu „**Bibliografia Româniel**” în care se voru publica tôte cărțile literare, didactice, militare, soiificice etc. etc. ce au apărut și voru apăre, în limba română, s'au în limbă străine referitoru la Români. Aceștu publicațiune este menită a aduce mari folose, celoru ce voiescu a fi totdeuna în curentu cu progresulu scrieriloru susmenționate. În interesulu propriu și pentru înlesnirea scopului propus, d-nii autori, diariști, editori și tipografi, suntă călduroșu rugați, să bina voiescu a trimite câte-unu ex. din scrierile și publicațiunile d lor, spre publicare la Redacțiua Bibliografiei, Strada Lipscau 96. Abonamentele costă 2 fl. anualu.

Ortografia limbii române, de **G. P. Parvulescu**, bacalaureatu în litere și științe, licențiatu în dreptu, avocatulu etc. Târgu-Jiu, 1892. — Scrierea acășta formeză unu frumosu volumu de 128 pagine în 8° și se vinde cu prețulu de unu leu; e o carte forte necesară pentru institutori, învățători și în genere pentru toți doritorii de a cunoșce regulele ortografiei române. Ea va fi urmată în urmându de unu manualu mai elementaru de 30—40 pagine pentru usulu specialu alu eleviloru din școlele primare, în care scopu ambele scrieri voru fi supuse aprobării ministeriale. D nii profesori, institutori și învățători, cari voru voi a introduce în clase, ca manualu didacticu, una s'eu alta din aceste două scrieri după trebuință, suntă rugați a arăta d-lui autoru părerile d-lor și numărulu

de esemplare, pe cari aru pute conta, spre a regula în consecință tragerea unei noue edițiuni, deoarece desfacerea primei edițiuni este deja asigurată.

Arta de a trăi.

După *Stugau*, de *Camila B...*

Pasiunile.

Pasiunea e o stare de suferință. În starea acășta noi suferim, întru câtu puterile superioare ale sufletului nostru suntă mai multu s'eu mai puțin suspinșe, prin urmare pasive față cu stimululu pofitoru sensualu. Suferim și mijlocitu, întru câtu tôte pasiunile, fără excepțiune, suntă îmbinate cu suferințe, s'eu suntă urmate de suferințe. Decă ni-se voru opune așa numitele pasiuni erudite, cari procură celui, ce e cuprinsu de ele, numai plăcere și bucuria și nici o suferință, apoi trebuie să obiectăm, că acestea în cele mai multe casuri nu suntă pasiuni propriu șise, ci numai *plăceri de amatorii*. Din momentulu însă, când o plăcere de amatoru devine pasiune, ea primesce și tôte calitățile pasiunii. Atunci faptele nștre nu se mai dirigu după motive determinate raționate, ci după îmbolduri orbe, față cu cari rațiunea nștră devine inpotentă, prin urmare pasivă s'eu suferindă, și în casulu acesta nu lipsescu nici consecențele firesci ale unei lucrări neraționale, adecă suferințele. Nu și-au sacrificatū ore unii, pentru de a satisface unei plăceri de amatoru, la aparență inocentă, — ca d. e. a fi în posesiunea celor mai antice monede, a celei mai mari bibliotecă, a celor mai baroce corne de cerbu, — tôte averea lor, chiar și onorea și fericirea familiei lor? Să ne aducem numai aminte de plăcerea de amatorii pentru florile numite tulipane, s'eu lalele. Și ore statistica criminală nu înregistrează casuri, în cari plăceri de amatorii au dusu la furtu, înșelăciune, raptu, omor și alte crime?

Decă deci tôte pasiunile suntă îmbinate cu suferințe, să le suprimăm ore pentru acășta pe tôte cu forța și să ne facem inima nesimțitoare față cu ori ce mișcare mai viuă a sufletului nostru?

Să admitem, că ar pute-o face acășta fia-care: ore ar căștiga lumea ceva, decă ar fi impoporată numai de stoicieni? — Nu o credem. Pentru-că pasiunile suntă în lumea sufletescă ceea ce e mișcarea în lumea fizică. Ele promovéză joculu liberu alu forțelor nștre sufletesci, deșteptă calități în noi, cari fără ele aru fi rămasu eternu amorțite, s'eu s'ar fi desvoltatū numai diformu și în modu neperfectu. În pasiune concepe bărbatul năpurile sale mișcătoare de lume, cum și plăcerea, puterea, și tenacitatea de a-le duce la îndeplinire; în pasiune află artistulu în forme idealele sale, poetulu în-

spirațiunile sale cele mai sublime, poetulu de tonuri melodiile sale cele mai delicioșe; pasiunea ne îndemnă chiar la faptele cele mai nobile ale devotamentului și resemnării de sine. Pentru-că ce e entuziasmulu, decă nu pasiunea pentru idei? Decă eu aspiru cu pasiune la posesiunea de bunuri reale s'eu ideale, e totu una. Fără îndoială, că pasiunea pentru idei e mai nobilă, decât cea pentru persoane, cea pentru persoane mai nobilă, decât cea pentru obiecte; der ori cum, pasiunea rămâne pasiune. Aiurătorulu politicu, fanaticulu religiosu, se află în stare de pasiune, întocmai ca celu înamoratū, gelosu, lacomulu după avere, ambițiosulu. De siguru, decă ar dispăre tôte pasiunile din lume, viața ar deveni atâtu de secă, monotonă și treșită, încâtu n'ar merita să fiă trăită.

Ce ținută e însă a se observa față cu pasiunile? Cu pasiuni e viața plină de suferințe, fără pasiuni ar fi plină de uritu. Una ar fi atâtu de rea, ca cealaltă. Ce să alegem?

Voltaire șice, că pasiunile suntă ca vânturile, cari facu câte-odată, ca corabia să suferă naufragiu, der fără cari n'ar pute pluți. Să imităm deci pe cărmăciu, care suferă ca corabia sa să fiă mână de vânturi, der stringe pânzele când vântulu amenință a trece în furtună și care în ori ce împregiurare nu slăbeșce cărma din mână. Firesce, că e greu a te feri de două extreme: de o parte a nu deveni fără voință joculu unei pasiuni orbe, de alta a nu deveni unu stoicianu rece și fără inimă. Vai de acelu om, care nu mai e capabilu de nici o emoțiune pasionată; pentru-că acela nu mai e omu întregu și pe deplinu, ci e pe calea cea mai bună de-a deveni unu egoistū osificatū. Nu capabilitatea pentru pasiune avem să o ucidem, ci să predominăm pasiunile, să le dăm o direcțiune mai nobilă și prin acășta să ne ridicăm la unu gradū mai înaltu de umanitate.

Der ce e pasiunea și cum se nasce ea?

Sufletulu nostru sémână cu suprafața, s'eu oglinda unei ape. Decă suprafața e netedă, atunci starea acășta o numim *liniște sufletescă*; când suprafața e pusă în mișcare, numim acășta stare *afectū*. Într'o liniște absolută nu se află sufletulu nici-odată, pentru-că viața sufletului constă numai în mișcare. Decă vorbim deci de liniștea sufletului, apoi aceea e numai relativă. Afectu e deci ori ce mișcare mai pronunțată a sufletului nostru. Decă e de o durată mai lungă, atunci o numim *pasiune*. Așa suntă bucuria, spaima, mânia, perplexitatea *afecte*, pentru-că după natura lor suntă trecătoare, de altă parte amoru, ură, ambițiune suntă *pasiunii*, pentru-că suntă de durată mai lungă. Când o pasiune comună devine obicei și îndemănare,

Poesii populare.

Frunță verde bobu năutu
De când mama m'a făcutu
O di bună n'am avutu
In rele m'am petrecutu.
Am doritu de multe-ori
Să mă duș în câmpu să moru,
Der de jale și de doru
N'am pututu de feliu să moru;
In câmpulu cu florile
M'ar fi plăsu surorile;
In grădina cu tulpină
M'ar fi plăsu maica cea bună.
De-a ei jele și de plăsu
Er m'ar fi scosu din pământu;
De jele și de intristare
M'ar fi scosu din pământu era

Mă dusei pe vale'n susu
Mă 'ntilni cu unu pui de ursu
Puiu a dișu oă m'a lua
Mam'a dișu, oă nu m'a da
Pau' s'a cōce cānepa
Cea de vară și de toamnă
Să mă nbrace ca pe o dōmbră,
Eră atunci ea m'a da
Dup' unu popă romănescu,

Să nu mai căpălescu,
Dup' unu popă de romānu
Eu să numai stringu la fēnu.

Să trăesci nānașă mare!
Nu-i ca casa dumatile,
Pe la uși cu flori de ruj
La feresi cu flori domnesci;
Pe ouiere trandafir
Hai nānașă să inchinū:
Să trăesci nānașule,
Să sucesci mustețele,
Să sēruți nevestatele.
Suocetēți musteța bine,
Mă sērută și pe mine.

Oi lelică Anisie
Hai cu mine'n ouanie!
— Eu frate-oiu mere atunci
Când tu mie imi aduși
Mure cōpte 'n postu mare
Sloi de ghișă la Rusale,
Podu de argintu peste pământu,
Podu de aramă peste vamă.

Munte munte pētră sēcă
Lasă voiniciu să trecă,
Să trecă la ciobāniă

Să scape de cātāniă,
Cātāni-a-i jugu de feru
Tragu voiniciu pānă peru
Cātāni-a-i jugu de-aramă
Tragu voiniciu fără sēmă,

Frunță verde de pe ritu,
Tu bade așa-i gânditu
Că decă nu me-i iubi
In apă m'oiu asvērli,
Și decă tu mi-i lăsa
In apă m'oi arunca;
D'a te a feritū Dumneșeu
Să mă 'necu de dorulu tēu;
Și te-a feritū Preșea
Să mă inecu de domniata,
Că mi-e lumea cātū o sită
Să le fiu la toți uritū;
Lumea asta-i mare, largă,
Oiu găsi cui să fiu dragă.

Doru-mi-i dorulu mă 'ntrebă,
Ce și-e lele de ești slabă!
— Las' dorule, că și-oiu spune
Cum petrecu zilele 'n lume:
Una bună, una rea,
Amaru de viața mea.
De uritū māncalārū foculū

Gălbinit'amū ca și soculū;
De uritū și de năcuzū
N'am nici flōre pe obrazū;
De uritū și de străinā
Nu'm tignescō nici de cinā.

Mă dusei la fāgādu
Mă 'ntilni cu socru meu;
Socrulū meu a dișu așa:
In giure, fata mea,
Că-ți dau patru boi cu ea
Și moșia oātā-i vrē.
— Eu socrule, aș luao
Nu soi una, nu soi două;
Nu soi pune-unu cotu de pānză,
Nu soi face o māmāligă.
De māmāligă n'ar fi baiū:
Nu soi face nici mālaiu.
Mamii trebe țesătōre,
Fata ta i scurtă 'n picioare
Și i-om pune cātārige
Să ajungă pe tǎlpișe,
Pānă țese unu cotu de pānză
Mānoa o cere de brānșă.
Din jurulū Nāșudulūi.

N. Mihăescu.

atunci o numim *vițiu*. Pasiune comună numim orî ce pasiune, la care e în joc satisfacerea îndoburdurilor josnice sensuale sau egoismul cel mai ordinar. De aceea și numim beția, sgârcenia, patima jocului, voluptatea ș. a. vițuri, nici-odată însă amorul, gelosia, ambițiunea nu le numim vițuri.

Mama pasiunii e inchipuirea. Cu cât inchipuirea noastră ne arată obiectul pasiunii noastre, ca un bun desiderabil sau vnednic de dorit, sau ca un rău de care să ne ferim, cu atât mai pasionată ne întorcem spre acela, sau simțim aversiune pentru el. Inchipuirea escită cererea, precum a escitată Eva în raiu pe *Adam* cu mărul oprit.

Orî ce păcat, orî ce crimă se comite mai întâi în inchipuire și apoi în faptă. Pentru aceea oamenii cu fantasia bogată sunt espusi mai mult la ispite ca alții. Decă cu o fantasia infierbentată se imbină și un boldu de cerere impetuos, atunci un om, după cum pasiunea lui se îndreptă spre scopuri sublime, orî spre scopuri josnice, pte a-junge a fi un binefăcător sau un flagel al omeniei, un erou al istoriei sau un monstru moral.

Calitatea și gradul pasiunilor noastre depinde de regulă dela temperamentul și gradul nostru de cultură. Celericii și sangvinicii au pasiuni mai violente decât melancolicii și flegmaticii. Omeni cu educațiune bună sunt mai greu supusi la pasiuni comune, ca cei cruți și necultivați. Excepțiune fac voluptatea, sgârcenia și setea de avere, care în clasele mai înalte sunt totu așa de răspândite, ca și în cele de jos.

Omeni cu fantasia bogată și mai simțitori sunt de regulă mai pasionați, și pentru aceea și mai nefericiți, ca naturile mai dure; deorece privelesca înșelăciunii, a vițului, a nedreptății îi ofensază indoiu de tare; realitatea arare-orî e în stare să le implinescă, ceea ce le promite inchipuirea. Pentru-că inchipuirea e un calu de cursă, în urma căruia rămâne înapoi orî ce realitate, și arare-orî un om a avut ceea satisfaciune, prin bunul la care a aspirat, pe care i-a reoglindat' o înfocata lui fantasia. Adesea posesiunea devine morțea pasiunii, cel puțin în amor. Lăsați ca amorul pasionat să-și afle ținta naturală în căsătorie și vedeți numai ce se face din el în casul cel mai favorabil. Amorul pte că rămâne, der își schimbă caracterul, ajunge pte a fi mai fericitor, der încetă a mai fi pasionat.

Mai sunt pasiuni, cari asemenea gigantului *Anteu* din atingerea pământului, câștigă totu mai multă putere din satisfacerea lor. De acestea se țin: ambițiunea, vanitatea, cochetăria, setea de petreceri ș. a. Ambițiosul, femeia cochetă, rîvnitorul după avere, sémână celui insetat, care ca să-și stempere setea ardetore, bea apă sărată. Cu cât bea mai mult, cu atât îi devine setea mai ardetore. (Va urma.)

ECONOMIA

Rigolarea școlei de pomărit.

Bunule cetitor! Sciut lucrul este, că de voim a cultiva orî ce plantă, mai întâi trebuie să cultivăm pământul în care voim a-o crește, și numai după aceea sémănim orî răsădim cea plantă. De voim a cultiva păpușoiu, grâu, sęcără orî alte bucate, mai întâi gunoim locul bine și după aceea îl arăm odată orî chiar mai de multe-orî, apoi sémănim. De voim a cultiva pेत्रingei, morcovi, celeru orî alte verdețuri, mai întâi gunoim, apoi săpăm pământul bine, mărunt și afund, apoi sémănim. De voim a cultiva cępă, sfeclă, tutun, trebuie er să gunoim și apoi săpăm bine și afund pământul și numai după

aceea sädim orî, cum ăic unii, răsădim plântuțele.

Cu pomii încă stă lucrul întocmai. Unde voim a-i cultiva, trebuie mai întâi să cultivăm alte plante, orî ce, numai nu plante ierböse, de cösă, ca fën, trifoiu, lucernă etc., der alte plante orî ce, cu deosebire plante de sapă: cucuruz, napi, sfeclă, baraboi, legume.

Adecă, în pajıştea ruptă prospëtă se nu sémănim, nici sädim pomii, ci în pământ umbelat. Acela încă trebuie să-l săpăm atunci cu hârlețul și să adunăm orî ce rădăcinută s'ar ivi și apoi să-l greblăm bine, ca straturile cele de cępă. Ba, fiindcă locul, unde voim a cultiva pomii, nu trebuie gunoim, avem de a suplini cea gunoie prin rigolare. Etă cum se întemplantă rigolarea:

De-alatul grădinei, orî locului, din care voim a face pomăria, săpăm mai întâi un șanț ca de trei urme de afund și p'atata de larg. Pământul, ce-l scotem săpând, îl aruncăm totu de o parte, și adecă de partea, care va forma marginea pomăriei, pe țermurele șanțului. După aceea începe un lucrător și sapă de un hârleț de afund o bucată de trei urme de lată chiar lângă șanț, și pământul săpat îl aruncă în șanț; altu lucrător merge în urma celui dinainte, săpând adecă totu unde a săpat cel dintăi, er de-un hârleț de afund și aruncând pământul totu în șanțul cel dintăi; acum merge alu treilea om, și mai sapă de un hârleț de afund, totu unde săpară cei doi, și elu încă aruncă pământul în șanțul cel dintăi, prin ce — șanțul cel dintăi e plin, er lângă elu s'avită altu șanț de o jumătate de stănjinu de larg și p'atata de afund. După ce omul cel dintăi, care a început șanțul, e în capetulu tablei, se întorce numai decât de unde a început și începe altu șanț; ortacii lui, care cum esu din șanțul dinainte, vin și prindă a săpa după elu, și fiăcare aruncă pământul totu în șanțul cel gol.

Astfel merg săpând unul după altu și omul dinainte totu începe câte un șanț, er cel din urmă-lu gata, der când un șanț e gata, celalaltu de lângă elu e plin cu pământ prospët, afenat, înturnat, așa că partea, care fu la söre, de-asupra, vine acum chiar în fundul șanțului, er care fu în fundu, vine de asupra. Totu așa urmăm până tabla, menită pentru pomărit, e gata. Der când suntem gata, băgăm de sémă, că avem chiar la sfersit un șanț gol. Pe acela îl umplem cu pământ, ce l'am fost scos din șanțul cel dintăi, cu delma ceea ce e mai ridicată chiar colo de unde începăm. Acestu pământ îl căram frumos cu rōba (tərbōnța). În urmă ne punem și greblăm totu tabla frumos și suntem gata cu rigolatul.

Aceta-i totă rigolarea sau înturnarea pământului, care i bine se se tacă când voim a croi o pomăria, și — den'am sémănat sémēnța pomilor în pământ rigolat — când vin pomșorii sădiți, nesmintit se le rigolăm locul, unde i-om sădi spre cultivare, că rigolarea este de un folos forte mare, și etă de ce:

Decă în pământul acesta pulverisat, (afenat, pospoiat) vom răsădi pomșorul, rădăcinutele și-le întinde liber în tōte părțile și ele cresc tare și puternic.

Afară de aceea, la școla de pomii, aceta e tōtă gunoie, deorece, decă vom gunoi regulat școla de pomii, ce e dreptu vom ave pomșori mai grași și acolo ar crește mai repede, der apoi când i-am răsădi în locul stabilu, atunci ei ar tângi forte tare, decă nu ar veni într'un locu chiar așa de gras după cum fură în școla de pomii; trebuie să ne însemnăm și aci, ca și la alte multe în viță: dela rău să ne urcăm la binișor, de acolo la bine și apoi la forte bine; și vai de celu ce face calea întorsă!

Deră deră să ne mai întipărim odată în minte cele ăise până aci: sémēnța pomilor o sémănim în pământ săpat adencu, care pământ mai înainte se fi fost cultivat cu plante de sapă; er când vin pomșorii răsădiți, atunci nesmintit avem de rigolat pământul, der nici acestu pământ nu din țelină ilu rigolăm, ci er din pământ cultivat mai înainte cu plante de sapă.

Maxime și învățaturi.

Culese de Camil B...

Fiul răsătat nu e primitor nici de învățatură, nici de creștere, er palmierul umbrit, nu dă fructe cōpte. — *Prov. indiană.*

Ceea ce n'aduce fructe în tinerețe, aceea rămâne la bătrănețe fără virtute. — *Hugo de Trimberg.*

Unu rabin a ăis: multu am învățat dela dascălii mei, mai mult încă dela colegii mei de școlă, mai mult însă dela școlarii mei. — *Talmud.*

O lingură de noroc e mai de preferit unei găleți de sfaturi bune. — *Prov.*

Norocul guvernază viața, nu înțelepciunea. — *Dicere clinic.*

Precum lumina scade cu imputinarea uleiului, așa și sörtea cu scăderea faptelor omenescoi. — *Prov. indiană.*

Timpul nu-lu poți cumpăra cu nestimate. — *Turc. persană.*

Cel ce nu face iute ceea ce are a face, a lua și a da, acela i bea timpul gustarea. — *Indiană.*

O ăi de favor, e ca o ăi de secriș; trebuie să fi activu, îndată ce se cōce. — *Göthe.*

Ocaziunea trece înainte ca un nor. — *Arab.*

În marele magazin a lui Dumnezeu, tōte mărfurile sunt de vëndare pentru lucru. — *Proverbială.*

Bunurile, pe cari îi le-au destinat Dumnezeu ție, te caută ca și tu pe ele. — *Arab.*

Ceea ce face suportabilă viața, e numai activitatea spre un scop hotărit. — *Schiller.*

Activitatea e nutrementul sufletelor nobile. — *Seneca.*

Fiăcare om are aceiași valōre, ca și obiectele silințelor sale. — *Marcu Aurelu.*

Pentru a implini lucruri mari, trebuie să trăiesc cineva, ca și când n'ar muri niciodată. — *Vauvenargues.*

Țeranul pușcă; Dumnezeu conduce glonțul. — *Prov. Polonă.*

Trăiesce, ca și când ar fi să mori în fiă-care ăi, lucră, ca și când ai vră să trăiesc eteru. — *Proverbială.*

Mai ușor își pōrtă povara celu care mai adaoage la ea și răbdarea. — *Logau.*

Răbdarea e medicina tuturor durerilor. — *Publ. Syrus.*

MULTE ȘI DE TOATE.

Cel mai vechiu ăiaru din lume.

Cel mai vechiu ăiaru este de siguru foia oficiosa din China intitulată „*Kin-Pau*.” Intemeietorul ei a fost *King-Pau*, care scose primul număr la anul 911. La anul 1361 „*Kin-Pau*” deveni foie șeptomănală; er la 1800 s'a schimbat în jurnal cotidian. Acum apare de 3 ori pe ăi; dimineța, la prânț și sera. Ediția de dimineța apare în 8000 de esemplare pe hărtie galbenă; ediția dela prânț pe hărtie albă și cea de sera pe hărtie neagră. Ediția I-a cuprinde anuociuri comerciale, ediția II-a publicațiuni oficiose. Ediția III-a pe lângă articole de fond și estrase din celelalte 2 ediții și sciri din provincie. — Așadar peste 18 ani *Kin-Pau* este de 1000 de ani.

Unu porc fabricant de napoleon.

Să nu credeți, că'i vre-o glumă nici că'i povestea cu „*Cocoșu roșu*.” E o istorie hazlie, der forte adevărată, și s'a întemplant în ăile trecute în Franția. Unu țeran din Pleumeur-Gauthier, s'a dus la tērgu, ca să-și cumpere unu porc. După multe cercetări în drēpta și în stānge, și după multă tanguială a cumpărat de la unu țeran unu porc, de cea mai bună rasă. După ce s'a bēut „aldămașul” tradițional, omul nostru lēgă o sfōră de piciorul porcului și porcesc cu elu acasă. Ajungēnd acolo, ilu băgă în cotinēță, fi dă să mănānce, și apoi se culcă, mulțumit că făcuse o tērgu bună. A doua ăi dimineța, se scōlă repede, și se duce să vadă, ce'i mai face porcul. Care nu'i fū mirarea, când vedu la piciorle dobitocului, unu napoleon de aur. Țeranul, cum era somnoros credea, că'i vis. Să frecă odată, napoleonul era totu acolo. Era napoleon adevărat.

În ăia următoare, a treia, a patra și a cincea, același lucru se întemplant. Țeranul, găsia mereu câte unu napoleon la piciorle porcului.

— „Ce pte să fie asta?” — se întreba omul zăpăcit.

— Pte vrea să facă D-zeu minune cu mine. Seie că'st sārăcu...

Țeranul își perduse somnul, și pofta de mănācare. Când dormia unu cēs, visa numai porci și napoleon de aur.

La urma urmei elu s'a apucat de chef și veselie.

Der pe pământul ăsta fericirea este scurtă.

Țeranul care vinduse porcul, a auidu despre norocul ce a datu preste fericitul cumpărat. Elu a însciințat imediat poliția, cerēndu să i se restituie porcul.

— Și cum s'a întemplant tōte acestea? se voru întreba cetitorii.

Iată cum:

Țeranul, care vënduse porcul, mai vënduse și o vacă. Toți banii în număr de 12 napoleon în aur află într'o pungă îi căduseră din busunar în momentul când bea „aldămașul” cu cumpăratul porcului. Dobitocul, care se afla lângă elu, a înghițit repede punga, fără să observe nimenea.

Pe urmă, — după cum am spus mai sus, — a început să dea noului său stăpānu în fiă-care ăi câte unu pol.

Vēndătorul cere să se facă numai de cătu autopsia porcului. Cumpărat-

rul se opune dicend, ca banii aceia sunt ai lui de drept, de vreme ce porcul i-o fi gasit pe camp.

Procesul a inceput deja si nu se scie ce sorte va ave porcul.... fabricant de napoleoni.

O serbare la Calabria.

In Calabria (Italia) se serbeza in fiecare an "Santa Feciora" patrona tinutului aceluia.

Serbarea e interesanta din punctul de vedere: Ea e cauza sperantelor de insuratore, a ambiilor si a turtorur incuratorilor familiare.

Aceste contraste dau intregi festivitati un aer caracteristic.

Serbarea tine 3 zile in sir si dupa ce trece, la toti le pare rau.

Cu cate-va zile inainte de a incepe serbarea, stradele se matura, baloanele si tote casele sunt spoite din nou.

Interesanta e, ca in tote colturile se aseda baraci, unde sunt espuse tot felul de marfuri pentru tserani.

Cu cate-va zile inainte vin negustorii ambulanti din tote partile tserii. Ei isi striga marfa; oritorii, vindtoarele de flori, modistele, pe urma sarlatanii cu tot felul de doctorii vindtoare amestec lumea cu reclamele lor szomotose.

In zilele acestea, fie-care femeie din sate seu din orase trebuie se-si cumpere ceva nou. Ea intru de pilda intr'o pravalie.

Negustorul o ochesece si deca vede, ca nu se cam pricepe la marfa, ii dice: "Uite domna, asta-i matasa curata; stofa asta e cea mai buna din lume.

Femeea incantata, o cumpara si la urma se felicitu de ce chilipiru a datu, der lasu, ca si negustorul se felicitu de chilipirulu lui....

A sositu spre pilda ziua festiva a "Sf. Feciore." Calabria e plina de lume. Unii au venit din spre munti, altii cu corabiile, altii cu trasurile etc.

Centrul serbarilor e orasulu Regio. Petrecerile incep pe la orele 12 noptea. Atunci se duce la bisericu. Toi ingenuchiazu inaintea altarului si inaintea statuei "Sfintei Feciore."

In timpul acesta Regio e splindidu iluminatu, der nu "oficialu", ci sinceru. Inchipuit-ve 10000 de luminari tinute de 10000 de omeni. Cu luminarile acestea lumea percurge stradile orasului si cheiulu portului.

"Universulu"

Dile de lucru.

Unii au facutu socotela cate zile de lucru sunt: In Rusia 267, Canada 270, Scozia 276, Anglia 278, Portugalia 283, Polonia ruseca 288, Spania 290, Provinciile resaritene ale Rusiei 295, Austria 297, Italia 298, Bavaria, Belgia, Brasilia si Luxemburg 300, Frantia, Saxonia si Finlanda 302, Elvetia, Wurtemberg, Danemarca si Norvegia 303, Svedia 304, Prusia si Irlanda 305, Statele unite din America de nord 306, Olanda 308 si Ungaria 312.

Unu clopotu uriasu.

Diarele ruseci vorbesu de restaurarea faimosului Tar Kolokol, regele clopotelor din Kreml. Inalt de 21 picioare (8 metri) si cantarindu 12,327 puduri (200,000 kilo), clopotulu acesta a cadutu din turnulu Ion-celu Mare in timpul incendiului din 1737.

Cate diare sunt in Bucuresti?

In Bucuresti, capitala Romaniei, apar in timpul de fata cinci-zeci si doue de gazete, din carl: opt-spre-zece sunt zilnice, cinci-spre-zece septemanele, noua apar de 2 ori la luna, er zece odata la luna.

Dilnice sunt: "Timpulu", "Lupta", "Adevurul", "Vointa Nationala", "Buna Credinta", "Independental", "Universul", "Resboiulu", "Constitutionalulu", "La Patrie", "L'Independance", "Romanelu", "Bucurestul", "Bucarester Tageblatt", "Romänischer Lloyd", "Patris", "Syloghi", "Monitorul Oficial".

Septemanele. "Universulu-Ilustratu", "Universulu-Literaru", "Revista Literaru", "Septemana Ilustrata", "Scinteia", "Iris", "Egalitatea", "Dreptulu", "Peninsula Balcanica", "Strigoiful", "Spitalulu", "Motulu Romanu", "Cerculu Public", "Militare si alte doue jidovesce.

De doue ori la luna apar: "Romania Musicala", "Doina", "Biblioteca Familiei", "Lumea Ilustrata", "Rumanische Wochenschrift", "Aperatorul Sanetatei", "Amicul Progresulu Romanu", "Amicul Agricultorului Romanu", si "Mercurul Romanu".

Odata la luna: "Convorbiri Literare", "Literaturulu", "Miroescul", "Revista Poporului", "Revista Noua", "Monitorul Comercial Romanu", "Anuncia. Comer. Romanu", "Albumul Tocilei", "Gimnasticulu romanu", Revista "Altițe si Bibliuri".

Calendarul septemaneli. Table with columns for dates (Dum., Lun., Mar., Mercuri, Joi, Vineri, Samb.) and names of saints (Rem. D., Ep. Leander, Romanus, Mart. Albin, Sf. M. Teod., Leon pp. Ro., Sf. apost. Archip., Leon E. Catanei).

Tergulu de rimatori din Steinbruch. La 20 Febr. n. starea rimatorilor a fostu de 99.472 capete, la 21 Febr. au intratu 972 capete si au esitu 518 remanendu la 22 Febr. unu numeru de 99,934 capete.

pana la - cr. insu transito usora dela - cr. pana la - cr. transito dtu teposa grea dela - cr. pana la - cr. transito mijlocia dela - cr. pana la - cr. Marfa serbesca grea dela 52-52 1/2 cr. transito, mijlocia grea dela 50-50 1/2 cr. transito usora de la 51-1/2 cr. Porcii ingrasati de unu an dela - cr. pana la - cr., ingrasati cu cucuruzu dela - cr. pana la - cr., ingrasati cu ghinda dela - cr. pana la - cr. Cantariti la gara cu 47.

Bursa din Bucuresti

din 21 Febr. n. 1893.

Table of stock market values in Bucharest. Columns: Valori, o/o, cump. Includes items like Renta romana perpetua 187b, Banca Naion, Dacia-Romania, etc.

Bursa de marfuri din Budapesta

din 22 Febr. n. 1893.

Table of commodity prices in Budapest. Columns: Sementa, Sementa vechi ori noue, Producte div., Sementa, Cursulu. Includes items like Grâu Banatonescu, Săcară, Orz, etc.

Cursulu la bursa din Viena

din 24 Februarie st. n. 1893.

Table of stock market rates in Vienna. Columns: Renta de aur, Renta de hartia, Imprumutul, Amortisarea datoriei. Includes items like Renta de aur 4%, Renta de hartia 5%, etc.

Table of interest rates and exchange rates. Columns: Amortisarea datoriei, Bonuri croato-slavone, Bonuri rurale ungare, Despagubirea pentru dijma de vinu ungurescu, etc.

Cursulu losurilor private

din 22 Febr. n. 1893.

Table of private lottery results. Columns: Basilica, Creditu, Clary 40 fl. m. c., Navig. pe Dunare, Insbruck, Krakau, Laibach, Buda, Palffy, Crucea rosie austr., etc.

Prețurile cerealelor din piata

Brașov.

Din 24 Februarie 1893 n.

Table of grain prices in Brașov. Columns: Măsuru seu greutatea, Calitatea, Valutu austrica. Includes items like 1 H. L., Grâu, Săcară, Orz, Ovės, Cucuruzu, Mălaiu, Mazere, Linte, Fasole, Sementa de inu, Sementa de canepa, Cartofi, etc.

Cursulu pietei Brașov

din 25 Februarie st. n. 1893.

Table of exchange rates in Brașov. Columns: Bancnote romanesce, Argintu romanescu, Napoleon-d'ori, Lire turcesce, Seris. fonc. "Albina" 3%, etc.

Numere singuratic din "Gazeta Transilvaniei" a 5 cr. se potu cumpara in libraria Nicolae Ciureu, si in tutungeria I. Gross.

Proprietaru Dr. Aurel Muresianu. Redactorul responsabilu: Gregoriu Maloru.

2. **Ganz seid. bedruckte Foulards 85 kr.** bis fl. 3.65 p. Met. (ca 450 verfh. Disposit) — sowie **schwarze, weisse und farbige** Seidenstoffe von 45 kr. bis fl. 11.65 per Meter — glatt, gestreift, farrirt, gemustert, Damaste etc. (ca. 240 verfh. Qual. und 2000 verfh. Farben, Dessins etc.), porto- und zollfrei. Muster umgehend. Briefe kosten 10 kr. und Postkarten 5 kr. Porto nach der Schweiz. **Seiden-Fabrik G. Henneberg** (K. u. K. Hofliefer.) **Zürich.**

Franco-Hongroise

societate de asigurare ungară-francesă pe acții.

Domnul **Iacob L. Adler** a renunțat de a mai reprezenta această societate.

Agentura principală a primit Domnul **FRANZ von BRENNERBERG**, târgu cailor Nr 10, unde se dau toate informațiile dorite, în fiecare zi dela 2—3 ore după prânz.

43.1—3.

Anunțuri

(insertiuni și reclame)

Sunt a se adresa subscribiei administrației. In cazul publicării unui anunț mai mult de odată se face scădemânt, care crește cu cât publicarea se face mai de multe-ori.

Administrațiunea „GAZETEI TRANSILVANIEI.”

Ultima vândare totală a depoului rămasă

Marea bancrută!

New-York și Londra n'au lăsat necrutată nici continentul european și marea fabrică de argintărie s'a vădit necesită să dăruiescă întregul ei depozit în schimbul unei răsplăți mică pentru muncă. Eu sunt împuternicit să îndeplinesc acest mandat.

Eu dăruiesc

prin urmare ori cui, fiă bogat ori sărac, următoarele obiecte pentru mica sumă de **fl. 6.30.** și adică:

- 6 cuțite fine de masă cu lamă veritabilă engleză,
- 6 furculițe de argint americană dintr'o bucată,
- 6 linguri de argint patent americană,
- 12 lingurițe de argint pentru cafea patent americană,
- 1 lingură de argint pentru supă patent americană,
- 1 lingură de argint pentru lapte patent americană,
- 6 cesci Victoria englezesce,
- 2 candelabre de masă,
- 1 strecurătoare pentru ceai,
- 1 zaharniță,

42 bucați la un loc.

Tote cele 42 de obiecte sus amintite au costat mai înainte fl. 40 și acum se pot cumpăra pe prețul bagatelă de fl. 6.30. Argintul patent american este un metal alb, care își păstrează colorea argintului 25 de ani, despre ceea ce se garantează.

Cea mai bună dovadă, că acest inserat nu e

o șarlataniă

mă simt îndatorat în public, că ori cine, căruia nu-i convine marfa îi trimite banii înapoi, nimenea însă se nu tracă cu vederea ocaziunea această favorabilă de ași procura această garnitură pompoasă până se mai află.

Se trimite numai cu rambursă postală sau cu trimiterea înainte a sumei.

Cu deosebire recomandă praful de curățit aceste obiecte, o cutie dimpreună cu indicarea folosirii costă 15 cr.

P. Perlberg's Agentur
der verein. amerik. Patent-Silberwaaren-Fabrik,
Wien, I. Deuschmelsterplatz Nr. 4—5.

Domnul Dr. Med. Bönisch mia recomandat garnitura. Vă rog a'mi trimite și mie cu Domnealui. **Robert Hild,** Freiberg, 21/12 1892. șef de gară.
Trimetem o astfel de garnitură. E foarte recomandabilă. **Csidomir Petrof,** Jarkovaez, 9/1, 1893. Profdsor.

89,2—3.

Neapărat de lipsă pentru fiecare familie este **Caféua-Malz a lui Kathreiner Kneipp** cu gust de cafea bună.

Acosta este avantajos că poate înlocui cafeua amestecată cu cichorie oferându o cafea hrănitore și gustoasă, un escelent surrogat la cafea. De recomandat pentru femei, copii și bolnavi.

Pădiți-ve de imitații.

Se află în totu locul. 7-52.) 1/2 Kilo 25 cr.

Dintre toate hărtiile pentru țigarete este recunoscută de cea mai bună hărtia de țigarete veritabilă franțuzescă

„Le Gloria“

fabricațiunea d-lor
JOSIFU BARDOU & FILS în
PERPIGNAN—PARIS.

60 medalii de aur, 16 diplome de onore mari, 20 diplome „Hors Concours“.

„Le Gloria“ este hărtia, care în fineț și bunătate întrece toate celelalte hărtii de cigarete ce există.

„Le Gloria“ este numai atunci veritabilă, decă fiă-care cărticică poartă firma IOSIFU BARDOU & FILS.

„Le Gloria“ se efectuează cu marginile netede sau crestate (perforate).

„Le Gloria“ se efectuează și ca tuburi și adică într'o calitate neintrecută de fină.

„Le Gloria“ este de căpătat în Brașov la toate marchetaniile și băcâniile en-gros, precum și la fiă-care debitant mai bun de tutun.

52,—7

ABONAMENTE

la „GAZETA TRANSILVANIEI“

Prețul abonamentului este:

Pentru Austro-Ungaria:

Pe trei luni	3 fl. —
Pe șese luni	6 fl. —
Pe un an	12 fl. —

Pentru România și străinătate:

Pe trei luni	10 fr.
Pe șese luni	20 fr.
Pe un an	40 fr.

Abonamente la numerele cu data de Duminecă.

Pentru Austro-Ungaria:

Pe an	2 fl. —
Pe șese luni	1 fl. —
Pe trei luni	50 cr.

Pentru România și străinătate:

Pe an	8 franci.
Pe șese luni	4 franci.
Pe trei luni	2 franci.

Abonamentele se fac mai ușor și mai repede prin mandate postale.

Domnii, cari se vor abona din nou, să binevoiescă a scrie adresa lămurită și a arăta și poșta ultimă.

Administrațiunea „Gazetei Transilvaniei.“

Coniacul

CONTIE ESTERHAZY

premiat cu cea mai înaltă distincție la toate esposițiile unde s'a trimis, e curată destilația de vin. Beutura de predilecție a publicului.

Birou Central: **Budapest, Külsö vaczi-út 23.**

1005,10—12.

se poate cumpăra ori unde